

Следићемо њуш на јбољих ионира

Сви ученици првог разреда наше општине свечано су примљени у Савез пионира на заједничкој свечаности приређеној у сали биоскопа „Звезда“

Златна

Сви ученици првог разреда свечано примљени у Савез пионира

Курир Миша међу нама

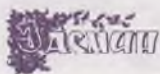
Миша Мирковић, некадашњи курир Миша,

Миша Мирковић, прослављени курир Миша, који је за време народноослободилачке борбе био курир Моше Пијаде, Саве Ковачевића и Пека Дапчевића, био је 24. новембра наш гост. Он је окупљеним ученицима првог разреда из свих основних школа наше општине говорио о томе како је 1942. године, када је имао само 12 година, постао партизан и о својим каснијим доживљајима из тих тешких али славних дана.

— Надам се, драги моји пионире, да више никада деца неће морати да ратују. Али, ако нас неко нападне, ако будемо морали да се боримо, ја сам уверен да ћете сви ви бити још храбрији од нас! — рекао је некадашњи курир Миша окупљеним борским основцима у сали биоскопа „Звезда“.

Затим је легендарни курир Миша изговорио речи пионирске заклетве које су, свечано обучени, са титовкама на глави и пионирским марамама око врата, пионире поновили за њим.

Главни уредник:
Татјана Гертик, VIII
Одговорни уредник:
Јелица Ицић, наст.

Уредници:
Ева Фешић, VIII
Биљана Милетић, VIII
Биљана Костадиновић, VIII
Јасмина Цолић, VIII

Ученици IV разреда школе „29. новембар“, који су тих дана прослављали Дан своје школе и Дан Републике, извели су пригодан културно-уметнички програм да би се на крају салом проломила песма „Друже Тито, ми ти се кунемо“.

Пре ове свечаности пионире из свих школа су, од школе „29. новембар“ до биоскопа „Звезда“, у свечаном дефилеу прошли кроз град и положили венац и букете цвећа на споменике погинулим револуционарима.

Татјана Гертик, VIII

Програмско-изборна конференција ССО ИЗАБРАНИ НОВИ ОРГАНИ КОНФЕРЕНЦИЈЕ

Средином новембра одржана је програмско-изборна конференција Савеза социјалистичке омладине Бора. На конференцији је поднет извештај о досадашњем раду, усвојен акционо-политички програм, усвојена Одлука о организовању Општинске организације ССО и извршен избор нових органа конференције.

За председника је поново изабран Душко Војиновић, радник Топионице, а за секретар Живојин Милановић, радник Површинског копа.

У председништво Општинске конференције ССО, које има 25 чланова, изабрана је и Славица Гајић (VIII, „3. октобар“). Ученици основних школа налазе се и у секретаријатима разних комисија: Мила Шћопуловић из Злата (Комисија за рад омладине на селу), Биљана Марковић из школе „Вук Караџић“ (Комисија за рад са колективним члановима ССО), Босиљка Кошуткић из школе „29. новембар“ (Комисија за информисање) и Зоран Курко из школе „Вук Караџић“ (Комисија за рад са пионирима).

Са конференције је упућен протестни телеграм Председништву ССОЈ против пребројавања словеначке и хрватске мањине у Аустрији.

Биљана Костадиновић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор * Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница за основно образовање, културу, информисање и запошљавање * Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око издавања листа обавља Редакциони одбор ученика: Татјана Гертик (VIII, „29. новембар“), Биљана Анђелковић (VIII, „29. новембар“), Биљана Костадиновић (VIII, „29. новембар“), Весна Перовић (VIII, „29. новембар“), Биљана Милетић (VIII, „Вук Караџић“), Ева Фешић (VIII „3. октобар“), Јасмина Цолић (VIII, „Бранко Радичевић“), Весна Будић (V, Брестовац), Сузана Шароњић (VII, Шарбндовац), Олга Ивановић (VII, Метовница), Мила Шћопуловић (VIII, Злато), Драгана Крстић (VII, Крињељ).

Рукписи, фотографије, цртежи и други придози за лист не враћају се * Адреса: „Јасмин“, ОШ „29. новембар“, 19210 Бор * Метер: Бобан Симић * Тираж: 6.000 примерака * Штампана: Штампарница — Бор

Прослава Дана Републике ПРИРЕДБЕ У РАДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Дан Републике свечано је прослављен у свим школама. Ученици школе „Вук Караџић“ посетили су раднике „Борчанке“ и извели културно-уметнички програм, а ученици школе „3. октобар“ дали су приредбу за раднике Јаме и у Месној заједници „Центар“.

Представници пионирских организација свих школа били су гости председника Скупштине општине Бор. На свечаном пријему који је председник Јован Милошевић организовао за њих, пионери су му честитали Дан Републике.

Свечано прослављен ДАН ШКОЛЕ У ЗЛОТУ

Баци и радни људи школе „Петар Радовановић“ у Злоту свечано су прославили 26. новембар, Дан своје школе.

На споменик револуционара Петра Радовановића, чије име носи школа, положени су венци, а затим је око седамде сет ученика седмог разреда примљено у Савез омладине.

Рецитатори, певачи, музичари и чланови Фолклорне секције дали су приредбу за госте, ученике и мештане. На свечаној седници Савета школе уручени су поклони наставницима за непрекидан десетогодишњи рад у школи.

Гости ових свечаности били су и наставници Основне школе „Милан Милошевић Ђопо“ из Мрчајеваца са којом злотска школа одржава пријатељске односе већ неколико година.

„Месец књиге '76“ ТАКМИЧЕЊЕ У ГОВОРНИШТВУ И ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС

Централна библиотека у Бору је и ове године акцију „Месец књиге“ обележила традиционалним такмичењима ученика у говорништву и конкурсом за најбољи литерарни рад.

У говорништву су најбољи били ученици школе „Бранко Радичевић“: Јасна Јојић, Томислав Вучковић и Жељка Петковић. На другом месту је школа „3. октобар“ (Славица Гајић, Снежана Гајић и Ружица Игбејац), а на трећем школа у Злоту (Бранислава Шкопрдић, Лидија Ангелов и Бисерка Драгомировић).

За најбоље литерарне радове на тему „Ако научимо да волимо књигу, научили смо да корачамо мостовима љубави“ на-

граде су освојили Славица Матовић (VII, „29. новембар“), Јасмина Цолић (VIII, „Бранко Радичевић“) и Биљана Дамјановић (VII, „29. новембар“).

Све награде се састоје у књигама које су такмичари освојили за своје школске библиотеке.

Највреднији читаоци

Поводом акције „Месец књиге '76“ Централна библиотека је наградила своје највредније читаоце међу којима се налазе и четири основца: Мира Мартиновић (VII, „3. октобар“), Беба Валчић (I, „Б. Радичевић“), Миљана Станковић (II, „В. Караџић“) и Љубица Николић (II, „29. новембар“).

Биљана Костадиновић, VIII
Татјана Гертик, VIII

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ У ГИМНАЗИЈИ

Литерарна секција Гимназије „Бора Станковић“ у Бору приредила је успешно књижевно вече поводом овогдишње акције „Месец књиге“. Своје стихове и прозне радове казивали су чланови литерарних секција Гимназије, Образовног центра, свих основних школа у Бору, затим чланови Књижевног клуба „Бакар на река“ и редакција „Јасмина“.

„Сви за књигу — књига за све“

ОСНОВАНА КЊИЖЕВНА ОМЛАДИНА БОРА

У оквиру акције Књижевне омладине Србије „Сви за књигу — књига за све“, на иницијативу Савеза социјалистичке омладине Месне заједнице „Центар“ у Бору, а у сарадњи са Књижевном омладином Србије, Општинском организацијом ССО Бор, Републичком конференцијом ССО Србије и јутарњим програмом Радио-Београда, у просторијама Централне библиотеке одржана је оснивачка скупштина Књижевне омладине Бора.

Тим поводом одржано је и књижевно вече на коме су учествовали књижевни критичар др Миодраг Јуришевић, песници Иван Растегорац, Слободан Зубановић, Душко Новаковић, и прозисти Радослав Братић, Бранко Летић и Милосав Кнежевић.

Покровитељ ове акције био је „Инекс-турист“.

Татјана Гертик, VIII

Свечано прослављен 8. новембар

ДАН ШКОЛЕ „ВУК КАРАЦИЋ”

Приредба у Музичкој школи

У сали Музичке школе одржана је свечана приредба поводом Дана школе „Вук Караџић”. Наступили су чланови драмске секције, рецитала, затим љубитељи енглеског и француског језика, хор млађих разреда, фолклор и оркестар.

Део овог програма изведен је и за госте на свечаности у школи.

Гости прате програм на свечаности у школи

Најбољи литерарни радови

Литерарна секција је организовала такмичење за избор најбољег рада на тему „Сељак сам, сељак, па зато и не могу да волим ваш језик муцави, немушти”. За најбољи састав проглашен је рад Рада Михајловића, а награђени су и радови Ивана Вучковића и Марине Голуб. Остали добри састави читани су на састанку Литерарне секције.

Квиз о Вуку

У надметању ученика осмог разреда у познавању животног пута Вука Караџића такмичиле су се три екипе. Победила је екипа VIII-1 коју је предводила Драгана Шујерановић, а чији су чланови били још и Иван Вучковић, Зоран Мујкановић, Зоран Станковић, Ђиљана Човић и Соња Панчић. На другом месту је екипа VII-3, а на трећем — VIII-2.

Све екипе су показале солидно знање, па је жири имао веома тежак задатак.

Такмичење ауто-мото секција

У познавању саобраћаја такмичили су се ученици млађе и ученици старије групе. У укупном пласману победила је школа „Вук Караџић”, а на другом месту је школа „3. октобар”.

Најбоље резултате за школу „Вук Караџић” у млађој групи постигли су ученици шестог разреда: Милан Терзић, Зоран Маринковић, Горан Перовић и Александар Мишић. У старијој групи најбољи су били Александар Тошић (VIII) и ученици седмог разреда: Бобан Станојевић, Зоран Аврамовић и Небојша Јоцић.

Због невремена такмичење није одржано на полигону, већ само тестирањем.

У кошарци — најбољи слављеник

У сали школе „Вук Караџић” одржано је такмичење женских екипа основних школа у кошарци. После огорчене борбе прво место је освојила екипа школе „Вук Караџић”. На другом месту је школа „Бранко Радичевић”, а на трећем „29. новембар”. Најбољи стрелац у победничкој екипи је Милица Петровић (VII), а најбољи играч Гордана Станковић (VIII).

Такмичење мушких екипа одржано је у сали школе „Бранко Радичевић”. И у овом такмичењу најбоља је била екипа слављеника која је у финалу победила кошаркаше школе „3. октобар” резултатом 41:27. Поред ових екипа, у такмичењу су учествовале и школе „29. новембар” и „Бранко Радичевић”. Најбољи стрелац у победничкој екипи је Братислав Милетић (VIII), а најбољи играч капитен Мирослав Јозановић (VIII).

Михаило Чемерић, двогодишњи наставник музичког васпитања, на свечан начин је испраћен у пензију

Најбољи-шахисти школе „Бранко Радичевић“

У шаховском такмичењу најбоља је била екипа школе „Бранко Радичевић“ са 9 поена. Друга је школа „Вук Караџић“ са 7, а трећа — „3. октобар“ са 2 поена.

Победничка екипа наступила је у саставу: Александар Витковић, Саша Пелемиш, Горан Трумић, Паун Биришић, Миладинка Биришић и Тања Атанасов.

Извештај припремили:
Снежана Дачић, VII
Биљана Миетић VIII
Мира Ескић, VIII
Зоран Курко, VIII

Дан Ђачког самоуправљања у школи „29. новембар“

ДНЕВНИЦИ НИСУ БИЛИ ТАЈНА

У нашој школи је, од прошле године, уведен Дан Ђачког самоуправљања. Ове године је тај дан био 22. новембра.

Тада смо ми сами држали наставу својим друговима, а наставници су седели у клупама и слушали нас. Дневници нису више били никаква тајна, нити су изгледали тако велики и страшни. Били су у нашим рукама, отварао смо их, гледали шта у њима пише и бележили у њима часове које смо одржали. Наставничка канцеларија није била неосвојиви бункер. Слободно смо улазили у њу и понашали се сасвим слободно јер смо у њој били сами, без наставника.

— Часови су протицали мирно и без гужве — каже Весна Перовић (VIII-2) која је тог дана била директор школе. — Обишла сам неке часове и видела да су Ђаци били одлични наставници. Иначе, у директоровој канцеларији није било много гужве. Било је само неколико телефонских позива на које сам ја са задовољством одговорила.

После часова одржана је свечана седница Савета Пионирског одреда школе.

Тог дана школу су посетили и сниматељи ООУР Штампара, радио и филм и забележили наш дан самоуправљања на филмској траци за један од бројева „Филмског прегледа РТВ Бор“.

Татјана Гертик, VIII
Биљана Костадиновић, VIII

У школи „Вук Караџић“

ЛИТЕРАРНА СЕКЦИЈА МЛАБИХ РАЗРЕДА

У школи „Вук Караџић“ постоји литерарна секција ученика млађих разреда (од првог до четвртог). На првом састанку читали смо своје слободне саставе, а за други смо имали задатак да пишемо о јесени. У раду нам помаже учитељица Анђа.

Душка Недељковић, IV

У школи „3. октобар“

ИЗЛОЖБА СТАРИНА

Ученици разгледају изложбу

Ученици школе „3. октобар“, уз помоћ наставника Јелене Николић и Томе Борбевића, приредили су у својим просторијама изложбу старина. На изложби су се могли видети ткани ћилими, делови народне ношње, огњишта, софе, корпе, вретена, разне тестије и друго.

Ева Фешиш, VIII

ДЕЖУРСТВО УЧЕНИКА

У школи „3. октобар“ организовано је дежурство ученика за време одмора. То су такозвани „хигијеничари“ који воде рачуна о хигијени ходника и школског дворишта. За време одмора они пазе да се ужина не разбацује по дворишту и да се ученици пристojно понашају.

Ева Фешиш, VIII

Прослава Дана школе

Двоструко славље у школи „29. новембар“

Две приредбе

За ученике млађих разреда у сали Музичке школе изведен је културно-уметнички програм у чијем су извођењу учествовали чланови хора, рецитаторске, музичке, фолклорне и ритмичке секције млађих и старијих разреда.

На свчаној приредби у „Звезди“ наступио је и хор школе

Исти програм изведен је и на свечаној академији у сали биоскопа „Звезда“ за госте, бајке родитеље и ученике старијих разреда. Гости на овој приредби били су чланови фолклорне секције школе „25. мај“.

Такмичење из историје и књижевности

У просторијама Централне библиотеке одржано је такмичење историјских секција школе „29. новембар“, „Бранко Радичевић“ и „3. октобар“ на тему „Стварање Републике“. Све екипе имале су једнак број поена, тако да победника није било.

Школу „29. новембар“ на овом такмичењу представљала је екипа VIII-2 која је на школском такмичењу са великим напором победила екипу VIII-1.

Одржано је и школско такмичење у познавању наше књижевности са темом из народноослободилачке борбе. Правог победника није било јер од шест екипа, које су сачињавали ученици шестог, седмог и осмог разреда, четири екипе су имале исти број поена.

Књижевно вече, наградни конкурс, изложбе

На књижевној вечери приређеној у просторијама школе литерарне радове читали су чланови литерарних секција свих основних школа у Бору и чланови Књижевног клуба „Бакарна река“ Кадрија Шанновић, Јован С. Митровић и Славиша Јевтић.

Поводом Дана школе био је расписан конкурс за литерарне радове на тему „Само народ који је великим жртвама искупио своју слободу, зна да цени и поштује туђу“. Аутори најбољих састава су Драгица Бүзејић, Линда Сокочанин, Татјана Гертик и Горан Петровић.

У просторијама школе отворена је и богата изложба ликовних и ручних радова ученика млађих и старијих разреда.

Сарадња са месним Заједницама

На свечаности у школи директор школе Петар Калиновић уручио је захвалнице за сарадњу бројним колективима, школским секцијама и појединцима. За успешну сарадњу са школом захвалницу је добила Месна заједница села Доња Бела Река и Месна заједница „Ново насеље“ у Бору.

За све госте ове свечаности изведен је и рецитал под називом „Земља Титова и титанска“ који је и ове године са ученицима старијих разреда успешно припремила наставница историје Драгица Ташић.

Спортска такмичења

У финалу међушколског такмичења у стоном тенису екипа школе „29. новембар“ убедљиво је победила школу „Бранко Радичевић“ са 5:0 и тиме освојила прво место. За победничку екипу наступили су Мирослав Првуловић, Александар Тодоровић, Саша Симоновић, Босилка Кошугић и Татјана Гертик.

Иначе, поред ових двеју школа, у такмичењу су учествовале и школе „Вук Караџић“, „3. октобар“ и „Бүра Јакшић“ (Кривељ).

Поводом Дана школе одржано је и неколико школских спортских такмичења. У игри „Између две ватре“ репрезента-

ција шестог разреда савладала је екипу девојчица из петог разреда. И у фудбалу је екипа дечака из шестог разреда била боља од петог разреда. Девојчице седмог и осмог разреда такмичиле су се у рукомету, а дечаци у фудбалу. И у једној и у другој дисциплини били су бољи ученици осмог разреда.

Шаховска симултанка са Срећком Стојановићем

Мајсторски кандидат **Срећко Стојановић**, члан Шаховског клуба у Бору, одиграо је симултанку са ученицима школе „29. новембар“ на 18 табли. Резултат је 16:2 Партију је добио **Славиша Милојевић** (VII), а **Босиљка Кошутећ** (VIII) је два пута ремизирала.

Извештај припремиле:
Љиљана Костадиновић, VIII
Татјана Гертик, VIII

Мишљење просветно-педагошког завода у Зајечару

БАЧКИ ЛИСТ ЈЕ НЕЗАМЕНЉИВ

Почетком ове школске године Просветно-педагошки завод у Зајечару урадио је неколико осврта на стање у настави разних предмета у основним школама на подручју Тимочке крајине. Осврт на стање у настави српскохрватског језика и југословенске књижевности урадио је саветник **мр Љубиша Рајковић**. Издајамо део осврта који се односи на школске листове:

„У свакој би школи требало да постоје зидне новине и да излази Бачки лист. Посебно наглашавамо важност излажења Бачког листа, јер је он као вид стимулације изузетно значајан и незаменљив. Материјални и остали (технички) услови нису у свим школама најпогоднији за излажење листа, али њих треба створити.“

СУСРЕТ КУРИРА МИШЕ СА УРЕДНИЦИМА „ЈАСМИНА“

Око сат времена разговарали су уредници и сарадници нашег листа са **Мишом Мирковићем**, некадашњим куриром, у сали Скупштине општине Бор. Са спремијеним новинарским блоковима и олов-

кама у руци бележене су приче курира Мише о његовим доживљајима у партизанима: о сусрету са другом Титом, о љубави Мише Пијаде према књизи, о томе како је три пута био рађаван... Све приче смо забележили и објавићемо их у наредним бројевима „Јасмина“.

Од овог броја

НОВИ УРЕДНИЦИ „ЈАСМИНА“

Татјана Гертик

Јелица Ичић

У прошлом броју „Јасмина“ објављен је састав новог редакционог одбора нашег листа, а од овог броја главни уредник је **Татјана Гертик** (VIII, „29. новембар“). За њене помоћнике изабране су ученице осмог разреда **Ева Фешић** („3. октобар“), **Љиљана Милетић** („Вук Караџић“), **Љиљана Костадиновић** („29. новембар“) и **Јасмина Цолић** („Бранко Радичевић“).

Такође, од овог броја „Јасмин“ има и новог одговорног уредника. То је наставница српскохрватског језика **Јелица Ичић**, која је до сада радила у школи „3. октобар“.

Одговорни уредник до овог броја био је наставник српскохрватског језика **Милен Миливојевић**. Он се у редакцији „Јасмина“ налазио од његовог првог броја, а дужност одговорног уредника обављао је од априла 1972. године („Јасмин“ број 10).

Редакција се захваљује **Милену Миливојевићу** на напорима уложеним за редовно излажење „Јасмина“ и жели му успех у даљем раду.

22. децембар — Дан Југословенске народне армије СУСРЕТ СА ГРАНИЧАРИМА НА ВРШКОЈ ЧУКИ

Нас двадесет ученика четвртог разреда школе „Бранко Радичевић“ стигли смо у посету војницима на Вршкој чуки. То је граница између наше земље и Бугарске.

Војници су нас дочекали врло љубазно и срдечно. Пред капијом на табли од бакра писало је „Рударско-топионичарски бастард Бор“. Тако се зове караула.

На самом улазу у караулу „РТБ Бор“ снимали смо се са војницима за успомену на овај пријатан сусрет

Војници су нам показали своје оружје. Поред оружја су били меци за пушке. Сваки војник је стајао пред својом опремом и објашњавао нам је чему она служи. После смо отишли до граничног камена на коме је стајао уписан број 415.

У караули смо видели где војници обедају, спавају, проводе слободно време. Све је било чисто и редно. Командир карауле показао нам је ноћни доглед. Кроз њега се гледа ноћу.

Затим смо отишли на осматрачницу. Пре него што смо се почели пењати, учитељица нам је рекла ко

се боји висине, да не иде. Међутим, сви смо били храбри. Осматрачница је била висока двадесет метара. Видели смо планину Балкан у Бугарској. Војна патрола са псом вучјаком враћала се са задатка. У кућици осматрачнице био је телефон да се у случају опасности позове заједничка војска и да се другој осматрачници јави о опасности. Када смо си-

шли, војници су нам дали титовке и пушке. После смо се играли и мазили вучјака.

На крају посете извели смо програм. Певали смо, рецитовали и читали своје саставе.

При поласку сви смо били тужни због расанка са овим браниоцима наше границе.

Зорица Михајловић, IV
„Бранко Радичевић“

ДВА ПИСМА ГРАНИЧАРИМА

Друже војниче,
Знам, тешко ти је, јер усамљен стојиш на караули, јер другујеш са мећавом, са оголелим платанима, са жубором река... Али, ти одважно стојиш и поносиш се тиме. Поносан си, јер чуваш своју отаџбину. Срце ти куца ритмом братства и јединства.

Стојиш и пркосиш самоћи и чежњама. Некад, кад се замислиш, док ти се поглед губи у беспућу, ти пожелиш да си са нама, крај топле пећи, у пријатном куту, с друговима...

И зато, свима вама — на проплавцима планина, у питомим равницама, у плаветинау слободног неба — срећан Дан Армије!

Олгица Богић, VIII
„Бранко Радичевић“

Граничару! Мој поздрав — уместо цвећа! Моја стишута песница — уместо обећања. И хиљаду хвала — за безброј престојаних ноћи на сивој стени, за храброст и племенитост.

Знам да те у кишним данима греје љубав према домовини. То те чини издржљивијим и неустрашивим: да чуваш моје играчке, мене, тату, маму, дубока плава језера, зелене долине, мирисна поља...

Уместо цвећа и скупове них поклона, ја ти поклањам, уз комадић ведрог неба који носим у очима, најлепшу реч: хвала!

Селена Вићентић, VI
„Бранко Радичевић“

РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ У ОВОМ БРОЈУ

Бодурац: 1. Етамин, м, 7. спор, а, 9. об, 11. ошк, 13. рог, 15. Исак, 16. карат, м, с, 18. Броз, ј, б, 22. урско, 24. сати, 26. АИС, 27. крица, 29. ми, ј, 30. Тата, и, 32. комета.

Спортске игре школске омладине Србије

СТРЕЛЦИ ШКОЛЕ „БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“ — НАЈБОЉИ

У Бору је почетком децембра, у оквиру спортских игара школске омладине Србије, одржано регионално такмичење пионира и пионирки у габању из сеоријске ваздушне пушке.

Прво место са 425 кругова освојили су пионири Бора. На другом месту је екипа Књажевца са 406, а на трећем пионири из Зајечара са 325 кругова. Међу пиониркама Боранке су, такође, биле најбоље — освојиле су 277 кругова. На другом месту су Зајечарке са 215 кругова.

Победничке екипе Бора сачињавали су ученици школе „Бранко Радичевић“: пионири Роберт Бачиловић (VII), Горан Јовановић (VIII) и Томислав Вучковић (VIII) и пионирке Јасмина Цакић, Весна Николић и Милена Раковић, све ученице петог разреда.

У појединачном пласману прваци су Роберт Бачиловић и Весна Николић који су стекли право учешћа на републичком такмичењу које ће се крајем децембра одржати у Београду.

Јасмина Цолић, VIII

У школи „29. новембар“

НАЈБОЉИ РУКОМЕТАШИ — VIII2

У школи „29. новембар“ одржано је међуодељењско такмичење ученика седмог и осмог разреда у рукомету. И у женској и у мушкој конкуренцији прво место заузеле су екипе VIII-2. На другом месту су девојчице VII-2 и дечаци VII3. Најбољи стрелци у победничким екипама су Зорица Младеновић и Зоран Станчић.

Татјана Гертик, VIII

Јесењи крос у Злоту

СМИЉА И САША — НАЈБРЖИ

На традиционалном јесењем кросу ученика школе „Петар Радовановић“ у Злоту најбржа девојчица била је Смиља Тодоровић, а најбржи дечак Саша Вануцић, обоје ученици осмог разреда.

Мила Шпопловић, VIII

Вести из Фудбалског клуба „Бор“

ПИОНИРСКА ФУДБАЛСКА ШКОЛА

Фудбалски клуб „Бор“ тренутно окупа велики број пионира и омладинаца. Сви су они, по узрасту и квалитету, разврстани у пет радних група које заједно броје око 120 редовних чланова.

Пионирска фудбалска школа је подељена у три групе. Прву, такмичарску групу чине дечаци од 14 до 16 година. У другу, предтакмичарску групу, спадају ученици од 12 до 14 година, а трећа секција окупља оне најмлађе, од 10 до 12 година. Радом Пионирске фудбалске школе успешно руководи бивши фудбалер „Бора“ Слободан Перишић.

За сада се највише пажње поклања такмичарским пионирима и они су испунили сва очекивања. У лиги региона Борани су убедљиво први. У пет утакмица забележили су пет победа, постигли 21 гол, а примили само два. До краја јесењег дела првенства треба да одиграју још две утакмице које су одложене због лоших временских услова.

Ово је један прави колектив у коме влада другарство, искреност и поштење. Његови чланови су дисциплиновани и вредни ученици који се овде формирају у здраве и позитивне личности. Дечаци су у свом клубу основали и своју пионирску организацију. Њено председништво чине старији и искуснији пионири који су пример својим друговима. На састанцима организације пионири износе своје проблеме, жеље и успехе и договарају се о свему.

Ове јесени почело је такмичење школа борске општине у фудбалу. Посебно интересовање за ову лигу показали су ученици сеоских школа.

Одигране су само две утакмице на градском стадиону у Бору. Биле су веома узбудљиве, а играчи су се трудили да покажу све своје фудбалско знање. Екипа школе „Станоје Миљковић“ из Брестовца победила је репрезентацију школе „Бора Јакшић“ из Кривеља са 2:1. Истим резултатом пионири ФК „Бора“ победили су тим школе „3. октобар“. Остале утакмице су одложене због лошег времена.

Зоран Пејчић, VIII

**Горица
Вајкић**

(IV, БУЧЈЕ)

**Бојан
Чукић**

(VII/3 „ВУК КАРАЏИЋ“)

Горица Вајкић је ученица четвртог разреда Основне школе у Бучју (рејонско одељење школе „Бра Јакшић“ у Кривељу). Она свакодневно путује од куће до школе по пет километара. Каже да јој није тешко што путује, јер воли школу.

И поред тако тешких услова, она је најбоља ученица у одељењу. Добра је другарица и никада јој није тешко да помогне другу или другарици у учењу или у некој другој прилици.

Сем тога, Горица је члан и разних секција: драмске, ликовне и спортске. После основне школе желела би да се упише у медицинску школу, јер је привлачи позив медицинске сестре.

**Надежда Крстић, IV
Бучје**

Један од најбољих ученика седмог разреда је **Бојан Чукић**. Од првог до шестог разреда има све петице. Поред основне школе, он похађа и Музичку школу и тамо постиже, такође, добар успех.

Ако није на састанку Географске секције или Секције љубитеља француског језика, он активно игра шах.

— Бојане, који су твоји највећи успеси у шаху? — питам га.

— Највећи успеси су ми кад сам изборио место у пионирској екипи Бора, кад сам добио трећу категорију и када сам победио интернационалног мајстора **Николау Караклајића**.

— Које предмете у школи највише волиш?

— Волим све предмете, али највише друштвене науке.

— Имаш ли времена за све?

— Ја своје време лепо распоредим и зато га имам довољно.

Снежана Дачић, VII

Писмо из Нишке Бање ШАЉИТЕ МИ „ЈАСМИН“

Драги уредници „Јасмина“,
Све вас поздрављам и желим вам да обилујете dobrim радовима.

Ја сам до прошле школске године била ученица Основне школе „Бранко Радичевић“ у Бору и више пута сам објављивала своје радове у „Јасмину“ на чему се веома захваљујем уредницима листа. Сада сам се преселила у Нишку Бању и идем у Основну школу „Иван Горан Ковачић“.

Иако више нисам у Бору, ја ћу вам и даље слати своје радове, а вас бих замолила, ако сте у могућности, да ми шаљете сваки број „Јасмина“. Надам се да ће моја молба бити испуњена и унапред вам се захваљујем.

Слободанка Веселиновић, VII-5
„Иван Горан Ковачић“
18205 Нишка Бања

Уредници „Јасмина“

Љуби, роде, језик изнад свега „БОРЧАНКА“

У околини Бора налазе се, између о-
сталих, и села: Брестовац, Шарбановац
и Метовница. Сва она у свом завршетку
имају слово Ц. Називи мештана ових
села добиће се наставком — ЈАНИН, па
ће се, јотовањем (Ц + Ј), у свакој речи
добити слово Ч: Брестовчанин, Шарба-
новчанин, Метовничанин...

У говору људи овог краја, ове се речи
погрешно изговарају: Брестовљан, Шар-
бовљан... Дакле, без слова Ч. Али, за-
то се, такође погрешно, назив за ста-
новнике Бора изговара са Ч: Борчанин,
Борчанка... Међутим, од именице Бор
назив мештана може бити само Бора-
нин, Боранка... Борчанин је становник
места које се зове Борча.

Гледали смо филм

„ЗИМОВАЊЕ У ЈАКОБСФЕЛДУ“

Сценарио: Арсен Диклић и Бранко
Бауер * Режија: Бранко Бауер * Главне
улоге: Славко Штимац (Милан), Свети-
слав Гонцић (Раша), Миодраг Радовано-
вић, Слободан Перовић, Милан Срдоц и
други.

Иако смо донедавно на телевизији
праћали серију „Салаш у малом ритву“,
према којој је снимљен и филм „Зимо-
вање у Јакобсфелду“, интересовање за
овај филм је било велико. Сви смо са
нестрпљењем очекивали сусрет са Ми-
ланом, Рашом и осталима.

Сцена из филма

Филм представља тешку зиму једног
дечака, Милана, који се старао и о
свом болесном другу Рашу. Он је ту зи-
му провео у селу Јакобсфелду.

Организација удруженог рада за из-
раду конфекције и заштитних средста-
ва у нашем граду зове се — „Борчанка“.
То је њен званичан назив и ми је не
можемо друкчије звати, иако је реч
„Борчанка“ погрешно изведена од назива
нашег града.

Усуђујемо се, зато, да „Борчанки“
предложимо да промени свој назив и да
се зове „Боранка“. Знамо да то није та-
ко јединствено, али би бар било лепо и
исправно. Још лепши би био сам посту-
пак људи у „Борчанки“ јер би се знало
да је учињен из језичких разлога!

Љиљана Костадиновић, VIII

Татјана Гертик, VIII

„29. новембар“

Милан је имао много тешкоћа док је
свог вршњака Рашу довео у град њего-
вим родитељима. А онда, када је Раша
збринут, Милан се враћа у Јакобсфелд,
одакле са првим снегом одлази у пар-
тизане.

Када се филм завршио, одахнули смо
што је главни јунак успео да преброди
све тешкоће.

Снежана Гајић, VI

Слабана Милошевић, VIII

„3. октобар“

ПОЗИВ ЧИТАОЦИМА

Драги читаоци, од следећег бро-
ја решили смо да једну страну по-
светимо вашим писмима упућеним
Редакцији. Пишите нам о свему
што вас интересује у вези са наш-
им листом. Шаљите нам своје пр-
едлоге и сугестије, жеље и прило-
ге. Трудићемо се да одговоримо на
што већи број ваших писама. Сма-
трамо да ћемо на тај начин још
више учврстити међусобни кон-
такт, а то ће нам помоћи да лист
правимо по вашим жељама.

И ОВЕ ГОДИНЕ СЕ ОРГАНИЗУЈЕ АКЦИЈА

„Тражимо најбољу одељењску пионирску заједницу, најбољег пионирског одреда, најбољег омладинца предводника“

Републичка конференција Савеза социјалистичке омладине Србије, Савет за социјалистичко васпитање и бригу о деци и „Дечје новине“ из Горњег Милановца почели су од прошле године заједнички да воде акцију „Тражимо најбољу одељењску пионирску заједницу, најбољег омладинца пионирског предводника“. Акцију је прихватио велики број основних школа и постигнути су добри резултати, па је одлучено да се и ове школске године настави са вођењем акције.

Циљеви ове акције су вишеструки. Афирмишући такмичарски дух у школама и међу ученицима, ангажује се што већи број школа и ученика на постизању већих резултата у учењу и свим другим областима школских и ваншколских активности. Истовремено, акција има за циљ да афирмише најбоље ученике, одељења и школе, да стимулише вредне, да активира пионирске и омладинске организације и друге облике организовања и рада ученика који имају за циљ њихово свестрано развијање и усавршавање. Акција поскупљује и обједињава све већ постојеће акције и активности у школи и ван ње. Такође, њоме се стимулише и креативно стваралаштво ученика у сфери такозованих слободних забавних активности.

ПРОПОЗИЦИЈЕ

Право учешћа имају све одељењске пионирске заједнице I-VII разреда и сви пионирски одреди у основним школама.

Победнике ће прогласити жири који формирају организатори акције, а на основу акције и обласка школа. „Дечје новине“ ће објавити одлуку жирија, списак награђених и награда, као и списак учесника у такмичењу.

Пријаве за учешће у акцији врше се дописом школе одмах по приспећу информације о такмичењу у школу, или купоном који објављују „Дечје новине“.

Пријаве се шаљу на адресу: Републичка конференција Савеза социјалистичке омладине Србије, Нови Београд, Булевар Лењина бр. 6/4, Комисији за рад са пионирима. Школе информације могу се добити на телефон 628-069 или 628-052.

ЕЛЕМЕНТИ ВРЕДНОВАЊА

Одељењска пионирска заједница

1. Успех у учењу (процентуални однос позитивно и негативно оцењених ученика, просечан број недовољних оцена по ученику, средња оцена одељења, проценат одабраних ученика у одељењу).

2. Активност у друштвеним организацијама (Савез извиђача, Подмалак Црвеног крста, Покрет горана,

Феријални савез, спортска друштва, ученичка задруга и др.)

3. Културно-забавне активности (са мосталне културно-уметничке групе одељењске заједнице или учешће чланова одељењске заједнице у раду школских секција: хор, оркестар, фолклор, драмска секција, литерарна дружина и др.; учешће у уређењу школских просторија и школске средине).

4. Ангажованост на пријему младих у пионирску организацију и Савез социјалистичке омладине Југославије.

Пионирски одред

Најбољим пионирским одредом прогласиће се одред који има истакнуте успехе у учењу; нарочите резултате на пољу друштвеног рада са пионирима, богаћењу активности актуелним и интересним садржајима,

Бобан Борђевић (I, „29. новемар“): ЗМАЈ

на неговану пионирску самоуправу и другарства у међусобним односима, као и у осталим активностима које пред одреда поставља Савез пионира; најбоље успехе у Југословенским пионирским играма „Природа — здравље — лепота“.

Омладинца пионирски предводник

Најбољег омладинца у својој школи, уз кратко ооразложење, предлаже основна организација ССО у школи на основу успеха у учењу, активности у раду омладинске организације у школи, активности у пионирској организацији (разноврстан рад са пионирима, ангажованост на организовању разних пионирских такмичења, смотри, реализовања програма активности пионирске организације и др.), активности у одељењској заједници чији је члан, награда на школским, градским, општинским, републичким и другим такмичењима и активности на пољу културно-забавног и спортског живота.

Организовање и вођење акције у школи, афирмисање добрих примера и резултата рада у свим областима у школи, редовно обавезно обавештавање организатора акције о току и резултатима акције јесу дужности наставничког већа, савета пионира и школске конференције Савеза социјалистичке омладине.

РОКОВИ

Пријаве за учешће могу се слати до краја фебруара 1977. године.

Такмичење почиње са почетком школске године. Траје до краја школске године (јуни). Упитници са резултатима примају се до краја јуна 1977. године.

Саопштење о резултатима ће бити објављено у „Дечјим новинама“ у септембру 1977. године.

Организатори ће школама и одељењским пионирским заједницама које се пријаве за учешће у акцији, доставити упитник са свим елементима на основу којих жири врши оцењивање.

НАГРАДЕ

Три пионирска одреда награђују се са по 5.000 динара за унапређење васпитно-образовног рада према избору награђеног одреда. Награде додељује РК ССО Србије.

Десет одељењских заједница награђује се са по 2.500 динара за унапређење васпитно-образовног рада према избору награђених одељењских заједница. Награде додељују „Дечје новине“ из Горњег Милановца.

Награђују се сваки појединац у награђеној одељењској заједници књигом са посветом Савета за социјалистичко васпитање и старање о деци.

Десет појединаца ће бити награђено библиотеком у вредности од 500 динара. Награде додељује Републичка конференција ССО Србије.

Разредне старешине награђених одељењских заједница награђују се дипломом и графиконом од стране организатора акције.

Совет за васпитање и бригу о деци Србије, Републички одбор СУБНОР Србије, Републичка конференција Савеза социјалистичке омладине Србије и „Дечје новине“ из Горњег Милановца, поводом 35-годишњице Савеза пионира Југославије организују акцију за све пионире Југославије

БОРЦИ КАЗУЈУ — ПИОНИРИ БЕЛЕЖЕ

Акција се састоји у бележењу анегдота из НОБ-а и прикупљању фотографија најмањих партизана

Пионир! Ступите у везу са борцима и вашој згради, улици, месној заједници, организацији СУБНОР! Замолите их да вам причају о, до сада, мање познатим и непознатим догађајима и доживљајима партизанских јединица и бораца, одраслих и пионира, и да вам дају фотографије најмањих партизана.

Бележете њихова казивања и тумачења фотографија најмањих партизана и своје белешке доставите организатору акције!

Испољите и на овај начин своју љубав према нашој револуционарној прошлости и садашњости и свој истраживачки дух!

Анегдоте или тумачења фотографија треба да буду забележени у највише 10 — 15 редова, писаних или штампаних.

Анегдоте треба да су до сада необјављиване, а фотографије најмањих партизана могу бити познате и непознате.

Анегдоте могу да се односе на разне догађаје и доживљаје: забележене и незабележене борбе наших партизанских јединица — од припрема за устанак до победоносног завршетка 15. маја 1945. године; акције партизанских курира и позадинских радника; акције и активности народнослободилачких одбора на слободној и неослобођеној територији; омладинске радне акције у току рата — рад санитетских екипа и органа у јединицама и партизанским болницама; рад на описмењавању ста новништва и рад партизанских школа у току рата; рад културно-уметничких и аматерских група и екипа; живот одраслих и деце у збеговима и поплављеним селима и градовима и друго.

Фотографије најмањих партизана (са тумачењима) могу да се односе само на најмање борце, учеснике НОР-а од 1941. до 1945. године. Могу се слати оригинали фотографија, а такође и преснимљене фотографије.

Из догађаја који се у анегдоти или тумачењу фотографије бележе, треба, по могућству, навести: време, место и учеснике догађаја, њихова имена и презимена (без обзира да ли су живи или погинули), сам догађај или као део других већих збивања или НОБ-а у целини.

Обавезно је навести лице које је испричао догађаје, где данас живи и шта ради, а за пионира који је забележио догађај: име и презиме, разред, школу и место.

Акција траје до 1. децембра 1977. године. Заврш-

Новица Цветковић (VI, Шарбановац): ПАРТИЗАН НА СТРАЖИ

не свечаности у одредима, општинама и Београду одржаће се на Дан пионира — 27. децембра 1977. године.

Савети пионирских одреда треба одмах да размотре мере за укључивање пионира у ову акцију и да ступе у контакт са организацијом СУБНОР у месној заједници и месту.

Савет пионирског одреда, у заједници са наставничким већем, може формирати жири који ће одабирати и слати организатору забележене анегдоте и прикупљене фотографије (са тумачењима).

Општински савети за васпитање и бригу о деци и савети Савеза пионира могу на својој општинској територији организовати овакву акцију и формирати свој жири, који ће одабране анегдоте и фотографије најмањих партизана слати организатору.

Сви они могу додељивати и своје награде и дипломе, по могућству на свечаностима поводом завршетка акције.

Пионирима могу непосредно и сами слати забележене анегдоте и прикупљене фотографије најмањих партизана ако у њиховој школи и месту није оформљен жири.

Школе, општински савети и пионирима непосредно забележене анегдоте и фотографије треба да шаљу на адресу: Савет за васпитање и бригу о деци СР Србије, 11000 Београд, Моше Пијаде 12/IV, поштански преградак 784. Шира обавештења се, поред ове адресе, могу добити и на телефоне: (011) 339-801 и 339-814.

Све изабране анегдоте и фотографије биће стално објављиване у „Дечјим новинама“, а затим у посебном избору штампане у збиркама које ће, са посветом, као награду добити њихови аутори — пионирима и борцима.

Комплетима књига биће награђени пионирски одреди чији пионирима буду имали највише успеха у овој акцији. Одредима ће бити додељене и дипломе. Из тих одреда по пет пионира са својим наставником присуствоваће као гости организатора на завршној свечаности у Београду 27. децембра 1977. године.

Дипломе ће бити додељене и најуспешнијим општинским организацијама Савеза пионира и СУБНОР-а.

Милаан Терзић (VI, „Вук Караџић“) ГЛИНЕНО ПОСУДЕ

НА РАСКРШЋУ

Разговор са потпуковником Милованом Бандом, командантом Општинског штаба Територијалне одбране

Потпуковник Милован
Банда

Војни позив — најјачи израз патриотизма

СА 16 ГОДИНА — У РАТ

Потпуковник Милован Банда је сада командант Општинског штаба територијалне одбране у Бору. Када је 1941. године почео рат у нашој земљи, он је имао само 16 година. Тада је живео у Београду. Чим је почео устанак, он се повезао са покретом отпора и од тада је, са малим прекидима, везан за војни позив.

Од 1943. године стално је у војсци. Из организованог центра у Београду, у договору са другим омладинским центрима, отишао је са једном групом у западну Србију и тамо се прикључио партизанском одреду.

У рату није било старешинских школа, већ су то били краћи курсеви, али главни испит је био — показати се на делу! Банда је најпре био командант одељења, а рат је завршио као комесар Треће чете Трећег батаљона Дванаесте крајишке бригаде.

— После рата требало је учити и на докнадити изгубљено — каже Милован Банда — Најпре сам морао да завршим општеобразовне школе, а затим и апликациону војну школу (за усавршавање) и војну академију.

УСЛОВИ И ТРАЈАЊЕ ШКОЛОВАЊА У ВОЈНИМ ШКОЛАМА

— Друже потпуковниче, какви су услови школовања данас у војним школама? — питамо га.

— Данас сваки добар омладинац, са одређеним квалитетима (радним, моралним и физичким), може да се упише у средњу војну школу. Постоје средње, више и високе војне школе. Међутим, ко се определи за војну школу, унапред потписује уговор са Југословенском народном армијом да ће одређени број година провести у служби у Југословенској народној армији.

— Колико траје школовање у војним школама?

— Средње војне школе трају четири године. После овог се не може одмах отићи у вишу војну школу, већ је потребно да се претходно једна или две године проведу у активној војној служби. После тога може се јавити на конкурс за упис у вишу војну школу у којој школовање траје четири године. После више школе опет је потребна двогодишња активност у ЈНА да би се могло конкурисати за упис на високу школу у којој школовање траје две године. После високе војне школе може се завршити и Факултет народне одбране који има ранг пост-дипломских студија. Иначе, треба нагласити да је школовање у војним школама, на свим ступњевима, потпуно бесплатно: смештај, исхрана, уџбеници и друго.

ВАНРЕДНО ШКОЛОВАЊЕ

— Може ли се, друже потпуковниче, постати војно лице и после неке друге средње школе, која није војна?

— Може. Звање официра се може стећи са било којом средњом школом ако се положи одређени испит. Међутим, тај испит је прилично тежак и траје око не-

дељу дана. Кад смо већ код тога, да вам кажем и ово. Не само што је школовање у војним школама бесплатно, већ се и у некој другој средњој школи може добити војна стипендија, ако се ученик обавезе да ће се после те средње школе уписати у војну академију. Такође, чин поручника се може добити, и то — без испита, и после завршеног медицинског, техничког, економског и неких других факултета, под условом да се даље настави као активно војна лице. Исто тако војно лице се може постати и као обичан војник. Ако се претходно стекне чин млађег водника, онда се има право на испит за официра. Резервни официр се може постати и одслужењем војног рока у школама резервних официра у Билећи, Призрену, Задру, Загребу, Пожаревцу итд.

ЧИНОВИ

После средње војне школе могу се стећи следећи чинови млађих официра: водник, водник прве класе, старији водник, старији водник прве класе, заставник, заставник прве класе.

После војне академије чинови се добијају овим редом: потпоручник, поручник, капетан, капетан прве класе, мајор (за мајора се полаже посебан мајорски испит), потпуковник, пуковник, генерал-мајор, генерал-потпуковник, генерал-пуковник, генерал армије.

Сви ови називи чинова односе се само на копнену војску и ваздухопловство. У морнарици постоји разлика у називу чинова.

— Да ли је режим школовања у војним школама тежи него у другим школама?

— Па, како за кога. Тражи се већа дисциплина, а испити морају да се дају на време. Тамо нема понављања разреда. Један разред мора да се да за једну годину и, највише, још једно тромесечје. Али, зато је после средње школе свима обезбеђено радно место. При том се обраћа пажња на жеље свршених војних средњошколаца и оне се усклађују са тренутним могућностима.

КОМАНДИР ЧЕТЕ

— Војни старешина се стара и о људима у војсци. Хоћете ли нам рећи како то изгледа?

— У јединици се може бити командир вода, командир чете, командант батаљона,

Војне школе се налазе у следећим местима: Београд и Сарајево (копнена), Карловац (инжењерија), Задар (противавионска), Сарајево (техничка) Загреб (техничка служба), Сплит и Пула (морнаричка), Мостар (ваздухопловна). Све високе школе се налазе у Београду.

на, командант пука. Командир чете је одговоран за чету. Он је организатор васпитно-наставног процеса и одговоран је за одржавање материјално-техничких средстава. Он има своје командире одељења који су му одговорни за своја одељења. Иначе, командири чета и командири водова су најнепосредније везани за војника.

— Чули смо да су лични дохоци војних лица прилично велики. Ако то није војна тајна, можете ли нам рећи да ли је то тачно?

— Није то никаква војна тајна! Примања су стварно завидна, а и услови службовања су све повољнији. Све је то израз бриге наше заједнице према тим људима у чијим је позивима у најјачој мери изражена човекова част и његов патриотизам! Међутим, и поред свега тога, одзив ученика за упис у војне школе у последње време је нешто мањи него што је то био раније. Верујемо да је то због тога што ученици нису довољно обавештени о правим условима школовања у војним школама и што недовољно познају позив војних лица.

Разговор водили:

Југослав Џујановић, VIII
Синиша Митројевић, VIII/
Зоран Станковић, VIII
„3. октобар“

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

„ВУКОВАЦ“

„Вуковац“, лист ученика Основне школе „Вук Караџић“ у Чачку, покренут је 1970. године. Од октобра 1972. године лист мења физиономију и постаје богатији у садржини. Сада „Вуковац“ излази шест пута годишње. На прошлогодишњем такмичењу „Тражимо најбољи школски пионирски лист“, „Вуковац“ је, заједно са још три школска листа, добио прву награду.

СУСРЕТИ У НАШИЦАМА

Преко целе године идү писма из Чачка у Нашице и из Нашица у Чачак. У новембру склапамо пријатељство у Чачку, а у априлу га обнављамо и проширујемо у Нашицама. Та путовања, те посете са нестрпљењем се очекују.

Ове године ја сам била један од путника у братску Хрватску. У аутобусу који нас је носио равницама Славоије владало је опште весеље. Са нестрпљењем се очекивао тренутак сусрета са Нашицама и ученицима који ће нас примити у госте.

И тај тренутак је дошао. По дивном времену пролећног дана наш „мерцедес“ се зауставио пред прелепом школом у Нашицама. Узбуђење на врхунцу. Срце ми убрзано куца. Пред нама је велика група ученика и наставника домаћина. Моја познаница Бранкица трчи ми у сусрет. Ми се срдечно поздрављамо. Ту се сви грле и љубе, склапају се нова познанства. Свако је добио новог друга или другарицу. После тих узбудљивих тренутака одлазимо са другарицама и друговима на смештај у њихове породице. У свакој кући до чекало нас је пријатељство, дивна атмосфера.

Време које смо провели за ова два дана у Нашицама остаће незаборавно. Такве утиске носимо ми који смо били у Нашицама.

Маријана Лазовић, VIII

НА СВАДБИ

Тога дана сам рано устао, свечано се обукао и са татом и мамом пошао на свадбу. Женио се мој стриц у селу Придворици.

Кад смо стигли у село, затекли смо многе из родбине и пријатеље који су дошли пре нас. Доручковали смо после тога попили да доведемо младу из села Пријевора.

Када смо тамо стигли, капија је била затворена, а изнад ње на једном високом дрвету висила је окачена јабука. Требао је погодити јебуку, па да уђемо у домаћиново двориште. Тада је један човек из сватовске колоне пуцао из пушке и јабука се распала. Врата су нам отворена. Настало је пријатељско поздрављање и љубљење.

Онда смо сели за постављени сто где нас је чекао ручак. Кад је стигао купани купус, млада је изведена у белој свечаној хаљини, украшена накитом.

Пошто се завршио ручак и даривање, пошлани смо са младом на венчање у Општину.

После венчања и честитања, пошлани смо у село Придворицу. На свадби код младожењине куће на стало је тек оно право весеље. Певало се и свирало, наручивале су се песме, играла се кола. И ја сам са родитељима остао дуго у ноћ на овој свадби. Али то није био крај. Сутрадан се весеље наставио као главни дан свадбе. Ја сам опет ишао са родитељима.

Ето, тако је на свадби у нашем крају.

Дарко Јовановић, II

МОЈА ШКОЛА

Моја школа драга, моја школа мила носи име славног самоука — Караџића Вука.

Оливера Ристановић, III

НА РАДНОЈ АКЦИЈИ

По доласку на пошумљавање голети, Микица упила једну баку:

— Како се, бако, зове оно брадо?

— Зове се, дијете, Дуга коса — одговори бака.

— Како се зове Дуга коса, кад је скроз ћелаво!

— зачуди се Микица.

Драган Вучковић, VII

Весна Петровић

„З О Р А“

„Зора“, лист ученика Основне школе „Мика Бабић“ у Славонском Броду, излази повремено и штампа се на тештетнеру. Досада су изашла 23 броја „Зоре“.

ПОНОСИМ СЕ ТВОЈИМ ИМЕНОМ

Док се сунце тек помаљало кроз густе крошње, наговјештавајући дан пун сунца и тоpline, пао је млади живот. Крошњама максимирског дрвећа пронио се шпат. Тихо шуморење јаблана одавало је посљедњу почаст том смионом младићу којем није било тешко умријети за боље сутра.

Пред школом стоји он. Поносан и ведар какав је увијек био. Често се загледам у њега и мисли ми далеко плове. Неизречиву захвалност осјећам према теби, Мика — велики човјече! Неограничену љубав носим у себи и зато никада не берем цвијеће док не процвјета, јер убрати цвијет прерано — значи учинити велики нељудски потез.

И зато, Мика, поносим се твојим именом.

Дубравка Марас, VII
Славонски Брод

ДЈЕТИЊСТВО

Имала сам некад свој град од зелених сно-
ва
с крововима плавим попут мирног мора.

Скривало се у њем' безброј малих звјезда, много, много цвијећа и кула од пјеска.

И сад ми тамо на дну срца блиста само једна зрака срушеног дјетињства.

Зденка Ханжек, VIII
Славонски Брод

ТУЖНИ ЛИСТИЋ

Браћајући се из школе полако корачам улицом. Пролазим парком омамљена дивним бојама листова, стабала и већ свене гуте траве. Поглед ми је лутао парком и није се од њега одвајао. Један тужни листић непримјетно и сасвим тихо пао ми је на торбу у којој сам носила књиге.

Дошла сам кући. Тек тада примјетила сам да се од туге готово распада. Упитала сам га зашто је тужан. Он ми је сузним очима одговорио да је с њим све свршено и да би желео поживјети још неколико година. Помислим мало, а онда му одговорим:

— Сви људи, све животиње и уопће сва жива бића умиру. Они имају дјетињство, младост и старост. Неки имају дуг, а неки кратак живот.

Листић ме само тужно погледа и помири се са судбином. Друго му ништа није преостало.

Узела сам га и ставила у једну кутијицу. У њој држим успомене и сјећања из дјетињства.

Сања Баришић, IV

ЈЕСЕН

Наступила је јесен
Лишће жути и опада,
цвијеће вене,
пожутјела је ливада.

Свуда се осјећа
јасан мирис јесени.
Жене спремају зимницу,
у чашама се вино већ румени.

Гордан Стојић, VII

ТАЈНЕ

Тајне постоје у мокрым капима кише
што се сјаје у коси
и уморном лицу.

Оне постоје у бисерној

шкољци
која тихо спава
негаје на дну мора.

Тајне постоје у сузи што полако клизи
и у птицама што су
одлетјеле некуда далеко.
Тајне постоје у сребрном мјесецу
који лута по свијету
и у своју тамну мрежу звјезде.

Силвија Јановски, VIII
Славонски Брод

ПОМАЖЕМО СЛАБИМ УЧЕНИЦИМА

У нашем разреду има доста слабих ученика. Да би они усвојили несавладано градиво, потребна им је помоћ. Разредна заједница размотрила је тај проблем и донијела одлуку да им се помогне. Изабрана је група најбољих ученика који ће неколико пута одлазити слабијим ученицима и с њима учити ново и понављати старо градиво.

Нама је свима драго што можемо помоћи својим друговима. Њима је сада доста тешко, али се надамо да ће им учење сваки дан бити све лакше. Помоћ својих другова радо су прихватили јер су и сами затражили помоћ разреда.

Ми волимо помагати својим друговима и њихов успјех бит ће нам најдража награда.

Наталија Рајковић, IV
Славонски Брод

СЕЋАЊЕ

Сваког октобра
боле ме ране.
Буде се сећања
на старе дане,
на чету бака,
на зов живота.

Стрељано је много,
много недужних цвета
који би још много лета
красили поље
сваког јутра.

Они би градили
боље сутра.
Они би расли
заједно са нама.
Али од њих
само сећање оста.
Њих прекрива
вечна тама.

Никад им није било
доста живота
ни тајних љубави.
У смрт су пошли
загрљени другови.

И зато ме
сваког октобра
боле старе ране
јер се буде сећања
на ратне
кржаве дане.

Моја сираница

МАУТХАУЗЕН

Логор смрти и крви.
Да ли се зна
ко је био први
несрећник
што живот даде?
Да ли се знаде?

Хиљаду ДА ЛИ
кроз живот ме прати.
Свака мајка чека
да јој се врати
син или кћер.
И свака мајка
сања да је бајка
Маутхаузен.

ДРВО

Стоји осушено. Само.
Ветар му звижди кроз гр-
ање.
То дрво из давних време-
на
суморно броји дане.

Не, оно није живо.
На њему лишћа нема.
Оно увек усправно стоји,
иако се олуја спрема.

Дрво стоји крај пута.
Ветар му гране сече.
Тако суморно и тихо
чека да се спусти вече.

ВЕЧЕ

Дан се губи.
Тишина. Туга.
После подневне кише
на небу се јавља дуга.

Ноћ се полако спушта.
Уморне руке, снене.
Сваки грм и шума густа
у сан зову и мене.

ОДА ХЕРОЈУ

У једној храброј балканској зеemљи,
у јутру што се рађајући смеје,
у експлозијама бомби и граната,
у белини снега који веје —
ти живиш.

У фијучу ветра и грејању сунца,
у старом српљу и сваком класу,
у урлику вука и у песми птице,
у том громком, слободарском гласу —
ти живиш.

У младоме дрвету из воћњака,
у песми рада и златном воћу,
у буци живота и у домаћем задатку,
у земљи која не познаје злоћу —
ти живиш.

У рукама жетелаца и виноградача,
у рукама инжењера и зидара,
у рици говеда и блејању јагњади,
у житном откосу и у свакој нади —
ти живиш.

У изгинулим храбрим бригадама
у којима си се и ти борио,
за шта си се родио, градио и гинуо,
у свему што си вољом створио —
ти живиш.

Билана Милешић, VIII,
„Вук Караџић“

Песма до песме

ЗА ДАН РЕПУБЛИКЕ

За Дан Републике
и године ове
саставила сам
литерарне радове.

Ја и моје
добре другарице
саставиле смо
најлепше песмице.

А ако вам се свиђа,
писаћу и боље,
јер за Дан Републике
увек имам воље.

Слабана Дрегић, V/I
Метовница

НОВА ГОДИНА

Крај јелке седиш,
украси се сјаје ...
Стигла је нова година,
старој години крај је.

Весна Будић, V
Брестовац

Нова година је
дан родости и среће,
љубави и весеља.
дан пољубаца
и разноврсних жеља.

Драган Чорболоковић, VIII

Брестовац

Новој години се деца
највише веселе
и Деда-Мраза желе:
да им поклоне донесе,
а лоше оцене донесе!

Бојана Таникић, III/
Брестовац

Деда Мраз иде,
поклоне нам дели,
па се свако дете
сада весели.

Ксенија Гушљешевећ, V
Брестовац

БЕОГРАД У НОЋИ

На обали једне реке
која нечујно тече
видела сам један град
у прекрасно јесење вече.

Многа су ноћна светла
красила га и сјала,
а ја сам га задивљено гле-
дала

и својим градом
Београд сам звала.

Виолета Божиновић, IV
„29. новембар“

ЈЕСЕН

У златним кочијама
стиже
све ближе и ближе.

Својим чаробним прстима
шара
и лишће обара.

Сад јесење жути лишће,
плодова је пуно.
Хладне кише сад падају
И ветар је дун'о.

Гордана Борић, VI
Доња Бела Река

ЛИШЋЕ

Лишће шушти
и лагано жути,
скоро ће нам бити
прекривени пути.

Бисерка Драгомировић, VII

Злот

Увело лишће
полако пада
и тихо шапће:
— Збогом сада ...

Гордана Чорболоковић, VIII

Брестовац

НЕМА ТЕ ВИШЕ

Јесен је ...
Ветар нечујно гране њи-
ше.
Замишљена сам и сама ...
Нема те више ...

Гордана Чорболоковић, VIII

Брестовац

Одабрана песма СПАВАЛИЦА

Свануло је јутро,
умила се трава,
изашло је сунце,
а мој Саша спава.

Доручак је готов,
већ се пуши кава,
за школу је вријеме,
а мој Саша спава.

Увелико већ се
чују пјесме птица,
а још спава, спава
моја спавалица.

Тек када је мама
напекла колача,
прогледаше очи
малога спавача ...

Шимо Еспић

НАГРАДЕ

**„СЕЉАК САМ, СЕЉАК, ПА ЗАТО И НЕ
МОГУ ДА ВОЛИМ ВАШ ЈЕЗИК
МУЦАВИ И НЕМУШТИ“**

(Д. Максимовић)

(Награђени рад поводом Дана школе
„Вук Караџић“)

Вук Караџић. Човек села, река, зелених ливада. Од малена је међу тим и са тим природним лепотама растао. Слушао је жубор реке, клицање птица, осећао свеж ваздух са непресушно зелених ливада. Оне су га научиле много чему у животу. Од њих је стекао навику да све треба да буде природно, да мозак пече и зуби трну у тренуцима живота.

Говор тадашње цркве, разних начелника и малих писара он је упоређивао са крклањем животиња на умор. Осећао је то. Чинило му се да ће му се уста искривити ако говори језиком који није одраз народа, језиком који не схватају шуме, птице и све животиње којима он говори.

Његова осећања доводила су га на помисао (и те како истиниту) да је прави језик-језик оног сељака који псује кад се посече, када му се нешто зло догоди, да је прави језик говор мајке приликом певања успаванке за лаку ноћ детету, да је прави језик дозивање сеоских младића преко брда, када им се просто гласне жице пуцају од оног обавезног народног „Ооојјј...“

Као што је чобанин знао да изабере најлепши белутак са дна реке, тако је Вук знао да бира речи. Његов језик, језик сељака, изазвао би у њему неки понос. Пркос. Грудн би се надимале, крв брже струјала кроз жиле, а мозак од нечега пријатно пекао. Осећао би у себи нешто као свеж шумски ваздух после кише. За такав се осећај Вук борио. Није се он залагао да тај језик буде без псовки и шала. Ни сам их није одбацавао.

Вук је био често у свађи са тадашњим великашима. Крв би му ударила у гаву када би видео каквим се средствима они служе да би варали народ. Било му је жао народа који није могао разумети гомиле црквених фраза, израза и других лагарија.

Ту неправду је неко морао исправити. Вук је изабрао себи дуг и грновит пут. Много му је година требало да дође до свог циља. Циљ му је био: осећати понос што си припадник српског народа, осећати понос и радост што те саговорник разуме, не стидети се говора правог, народног човека.

Раде Михајловић, VIII
„Вук Караџић“

**САМО НАРОД КОЈИ ЈЕ ВЕЛИКИМ
ЖРТВАМА ИСКУПИО СЛОБОДУ, ЗНА
ДА ЦЕНИ И ПОШТУЈЕ ТУБУ**

(Награђени рад поводом Дана школе
„29. новембар“)

Један град и једна јесен и једно умирање у пегавом осмеху лишћа, у већ забрављеним љубавима, у усамљеним клупама. Загонетно као срце песника, нестварно као тргови сенки.

Сиво и кишовито новембарско вече лебди над мојим градом. Мисли ми хрле у прошлост и ја тоном у дуге таласасте обриси вечности. Видим окршаје, битке, смрт... Чујем песму са легендарне Козаре, славног Косова, лепог Бихаћа, херојског Крагујевца, знаменитог, неупоредивог Београда, и све се то слива у једну поруку, у једну жељу, једно стремљење, у једну мисао — да се део себе да за домовину, за слободу. И сада, док летим на крилима маште, осећам да смо ми у својој земљи срећни и слободни. Видим садашњост, слутим будућност, свуда видим само слободу, независност.

И док ја тако маштам, можда се мој црни друг из Африке жали да је гладан, можда пегава девојчица плаче за убијеним оцем. Хтела бих да јој помогнем. Не желим да нико буде несрећан. И они имају право да стигну до својих идеала, до својих снова. У души ми навире нада. Победиће се једном поробљивач. Тиха, нечујна рука слободе полако обавија све земље; можда ће обухватити цео свет. И онда, онда ће сви бити срећни, зарониће у море тишине и слободе.

Не желим да неко плаче, да је несрећан, а други да живи у изобиљу. Зато поштујем туђу слободу, волим туђ осмех. И не само ја, већ сви ми који смо слободни и који смо скупо платили ту слободу, сви ми од Бевбелије до Триглава, од прелепе Војводине до кршног приморја, волимо да свуда завлада мир. Ми знамо како рана пече и како били нож.

Драгица Бузејић, VIII
„29. новембар“

Ако научимо да волимо књигу

НАУЧИЛИ СМО ДА КОРАЧАМО МОСТОВИМА ЉУБАВИ

(Награђени рад на конкурс у Централне библиотеке поводом „Месеца књиге '76“)

Она је увек била подршка или ослонац. Путоказ ка бољем животу и срећнијој будућности. Она нема другог циља осим да помаже људима да живе и воле. Она даје смисао стварима, даје разлог постојању.

Постоји само један поредак у скривеном свету књига и само један смисао живота, а то је: открити природу тог поретка. Добри су само они који то истражују.

Зло каже да нема ничег иза оног како нама изгледа свет, иза површине стварности. Човек ће наћи свој мир тек онда кад буде научио да живи хумано, да живи за друге. Јер, човек је највећа вредност због своје сталне одважности и радозналости. А само књига може расплести тајанствене нити човечије душе, да обогати овај свет, да покаже многе скривене путеве и да одшкрине нека тајна врата, да исправи и поносом наоружа човека.

Човек је за њу највећа вредност. Само је он интересује, узбуђује, радује или брине — у свему што је било, што је сад и што ће бити. Живи са њим од првих његових дана, тражи његове трагове па

првим његовим стазама усред глечера и стена, није равнодушна ни према једној окуци којом је ишао човек кроз миленије. Правећи му друштво, стекла је уверење које је никад не напушта, чак и у најдирљивим тренуцима оног што је наше поколење преживело или чега се плаши — да су стваралачке снаге увек јаче од рушилачких.

Она је онај дуги мост који премостује небо и који спаја земљу с краја на крај, који спаја оно јуче са овим данас, и ово данас са оним будућим сутра. Она је место љубави међу људима, мост који се уздиже високо, изнад свих зала, људске нечовечности, злобе, зависти и љубоморе. То је откривање и описивање људског духа у свим његовим видовима у којима се он испољава у животу — снази, слабости, успеху и поразу, љубави и мржњи. Ово претпоставља стварање измишљених особа у машти, које пишу само истините и животне, већ ће кроз штампану реч постати и животније и стварније но што је то случај са стварно живим људима.

Књига жели да допринесе вечитом циљу: очовечавању човека, да покаже како други живе, да осветли живот, да тумачи човека човеку, да упозна човека, да обогати овај свет. Жели да саучествује у мењању човека и света, да сачува љубав, да улије веру у живот, да нас научи да корачамо мостовима љубави.

Славица Матовић, VII
„29. новембар“

Јасна Живков (V, „Бранко Радичевић“): БЕРБА

Наше ђеро

Најлепши доживљај

У СЕЛУ

Мој најлепши доживљај је био када сам била у селу.

Једног дана сам отишла са млађом сестром у природу. Са нама су пошла још нека деца из суседства.

Сунчеви зраци су продирали кроз лишће дрвећа и одбијали се у реци која протиче на ивици шуме. Ту смо сви скупа брали цвеће и играли се разних дечијих игара. У реци смо гледали рибе како јуре кроз бистру воду.

После дугог играња вратили смо се кући.

Лидија Јовановић, II
„Вук Караџић“

Размишљања

БЕЗБРОЈ ПИТАЊА РЕЦИ

Стојим на обали реке. Гледам ту дивну плаву боју како некуд жури. Дивим јој се. Куда све пролази? Шта све види? Колико добра и зла доноси људима?

Колико пута се тужимо на реку, а колико пута уживамо у њеној лепоти и свежини! Много пута сам жаљалио што бар део оног што види куда прође — не уме да исприча. Имао бих безброј питања за њу. А можда је и добро што не уме да прича јер бих се врло брзо уморио од толиких питања.

Дарко Мрашић, IV
„Вук Караџић“

ОСТРВО
МЛАДОСТИ

Посетити Оток младости право је задовољство. Толико младог света, из свих крајева наше домовине, окупљеног на једном месту, ретко се види.

Када је наш брод приспео на кеј, угледасмо мноштво младих. Скакање с кеја, пливање и сунчање на врелом сунцу, била је њихова разонода. Чим смо се искрцали из брода, угледасмо таблу на којој је писало: „Забрањено крстарење и обилажење отока без најаве“. Тада

је наш водич отишао у Управу отока. Одатле је изашао с једном женом која нас поведе бетонираним стазом ка самом врху отока. Успут смо пролазили поред много подигнутих шатора. Испред сваке групе шатора била је табла на којој је писало име места из којег су њихови власници.

После полчасовног пешачења стигосмо и до циља. Са самог врха могао се видети цео оток. Био је предиван. Водич нам је причао да сваким даном овде долазе и одлазе одавде хиљаде омладинаца. Храну им свакодневно довозе из Шибеника.

Када смо сишли са врха, упознали смо се с много омладинаца. Разменили смо адресе, а затим бродом продужили за Шибеник.

Ева Фешиш, VIII
„3. октобар“

УЗ М* РАЗГ* НК*

НАЈЛЕПШИ СВРАКОПИС

Ја лепа, а он мало лепши од мене (нашла слика прилику, нема шта!) и тако ми поочнемо да се дописујемо. (Куку мени кад ово чује разредни!)

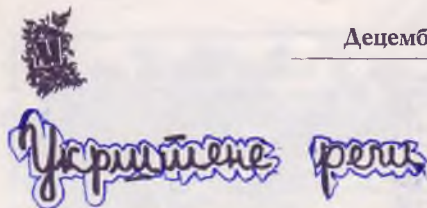
Само, кад ми он напише писмо, то није да су хијероглифи, него се ни стари Египћани не би у њему снашли. Тако ми Омовог закона, на већи отпор нисам наилазила ни док сам читала лекцију о галванским елементима! А још кад то види моја мамица...

Охо, па она то мене зове! Где ли ћу сад ово писмо?! Само храбро, не смем се онесвестити, остаће непрочитани ови слатки хијероглифи. У последњем тренутку сам пронашла пут до левог цепа у који сам стрпала онај папирић.

Звала ме мамица да јој љуштим кромпир. Пре бих пристала да решим најсложенији проблем из математике, него да љуштим кромпир. Али, шта могу, не састоји се живот само од решавања проблема, мора неко и кромпир да љушти!

Тек сад видим како је читање оног свракописа било уживање. То је најлепши свракопис на свету! Морам да пожурим са кромпиром, само да видим шта ми је још написао. Слатки моји хијероглифи!

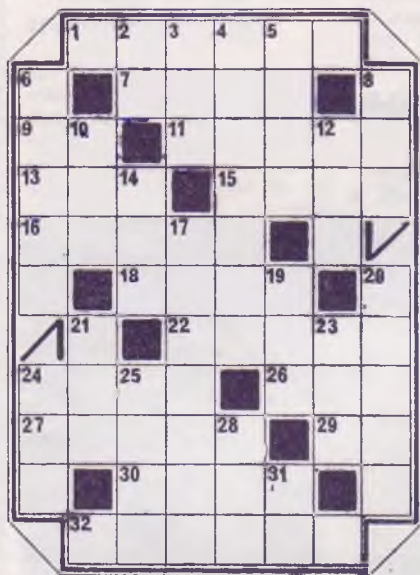
Мила Шћопуловић, VIII
Злот

Страну припрема:

КРСТА ИВАНОВ, дипл. инж.

Водоравно: 1. врта памучне тканине, 7. Препир-
ка, 8. Прво и друго слово азбуке, 14. Подударак ка-
мен, 15. Врта ливеног дувачког инструмента, 15.
Име физичара Њутна, 16. Мера за драгоцености,
17. Презиме председника СФРЈ, 22. Платнено оде-
ло за гимнастику, 24. Временска јединица (мн.), 26.
Надимак песника Владислава Петковића („Можда
спав“), 27. Врло тешко стање, 29. Лична замени-
ца, 30. Језеро у Етиопији, 32. Небеско тело, репа-
тица.

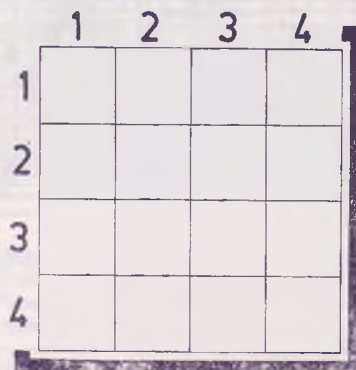
Усправно: 2. Двадесет и дрго и двадесет и прво
слово азбуке, 3. Вулкан на острву Манданао на
Филипинима, 4. Контролни екран за праћење теле-
визијске слике, 5. Дужица у оку, 6. Презиме твор-
ца научног социјализма, Карл, 8. Сплитски атлет-
ски клуб, 10. Змијски цар, 12. Камен (песн.), 14.
Симбол државе, 17. Врхунска вештина, 19. Део зг-
раде, 20. Име председника СФРЈ, 21. Лука на црно-
горском приморју, 23. Врста зачина, 24. Савез
комуниста Југославије (скр.), 25. Ратни надимак
председника СФРЈ, 28. Далматинско женско име,
31. Хемијски знак астата.

Зоран Станчић, VIII
„29. новембар“

Водоравно и УСПРАВНО: 1. Пира, 2. алат, 3.
Решете квадрата у овом броју

Решете ребуса у овом броју

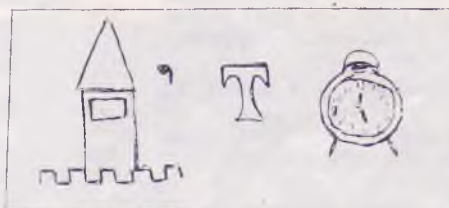
КВАДРАТ

ВОДОРРАВНО и УСПРАВНО: 1. Стоти део ди-
нара, 2. Прибор за рад, 3. Име копаркача Гар-
дића, 4. Најситнији део елементарне материје.

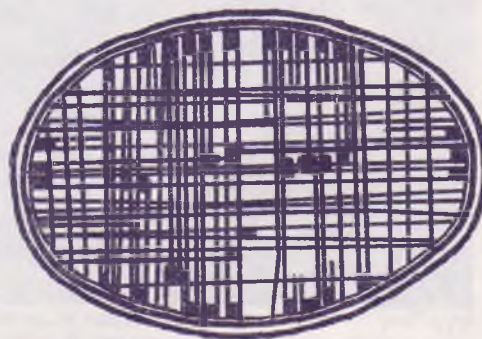
Биљана Милетић, VIII
„Вук Караџић“

РЕБУС

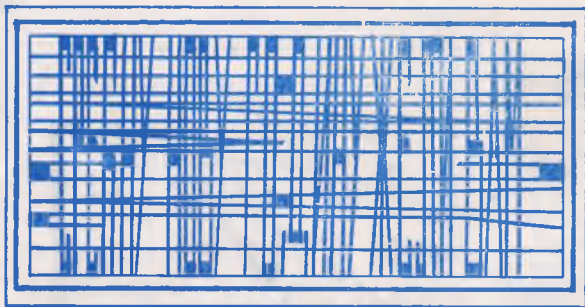

Биљана Милетић, VIII
„Вук Караџић“

ПЛЕТЕНИЦА

Зоран Јанковић, VIII
„29. новембар“

Да ми Нова година до-
несе јелку и бојице.

Ида Ивић, I

Да добијем пакет петица.

Бобан Васиљевић, I

Да нестане рата и да
сви моји вршњаци буду
сити до краја живота.

Бојан Стаменковић, VI

Желим да новогодишње
сате проведем крај окиће-
не јелке у новој сукњи и
блази.

Оливера Лађевић, VI

Желим да у новој годи-
ни будем најсретније дете
на свету.

Весна Јордановић, VI

Жело бих да добијем
штап за пецање који ми
је прирастао за срце.

Драган Трифуновић, VI

Да „Звезда“ буде прва у
пролећном превенству.

Зоран Распоповић VIII

Желим да сви људи и
жене живе у пуној сло-
зи и љубави

**Драган Станисављевић,
VIII**

Највећа ми је жеља да
у Новој години ФК „БОР“
постигне бољи успех у
фудбалу.

**Славиша Милошевић,
VIII**

Желео бих да Нову го-
дину честитам свим „звез-
дашима“.

Драган Богдановић, VIII

За Нову годину имам пу-
но жеља и била бих срећ-
на кад би се макар неке
од њих оствариле.

**Весна Драгашановић,
VIII**

Да добијем петицу.

Љиљана Борђевић, I

Да ми дође другарица
и да китимо јелку.

Бурђица Цакић, I

Ја бих волела да напо-
леће научим да јашем ко-
ња.

Соња Радојковић, I

Да за Нову годину ви-
дим тату и Деда-Мраза.

Синиша Драгић, I

Да имам кућицу од сне-
га.

Безат Дамири, I

Да научим да пишем
песме.

Зоран Сладојевић, II

Ја желим да одем до Де-
да-Мраза, па да из авиона
заједно бацамо деци пок-
лоне.

Стеван Димитријевић, II

Желим да дође Деда-
Мраз и да ми донесе пок-
лоне. А кад он оде, мени
је жао.

Душица Радловић, II

Волела бих да ме Деда
Мраз поведе у земљу па-
хуљица и да ме тамо по-
служи „леденим коцка-
ма“.

Тамара Мпшковић, II

Желела бих да те ноћи
луде буде заиста лудо.

Бранислава Вучковић, VII

Да буде више петица, а
мање јединица и да буде
мање батина и казни од
наставника.

Славиша Смиљковић, VII

Желела бих да за Нову
годину буде на телевизији
много народне музике.

Мирјана Томић, VII

Желим да мој мали ба-
та порасте, да сва школ-
ска деца имају уџбенике,
да друг Тито буде бесмрт-
ан и да свима могу те но-
ћи да честитам Нову год-
ину.

Наташа Марковић, VII

Желео бих да за Нову
годину добијем дурбин и
да кроз њега посматрам
пространство свемира у
коме влада вечита тама.

Ива Рајковић, VII

Зоран Јордановић II

Желим да Деда Мраз
дође хеликоптером и да
из њега баца деци покло-
не. А кад се заврши Нова
година, деда Мраз ће оти-
ћи и неће више бити па-
кета.

Татјана Апостоловски, II